

nøstige! og andre Talemaader af den Slags, som vi nu hurtigt komme fra; thi vi Andre sige naturligvis: ja følg vor Linie, det er den fornuftige. Men den ærede Rigsdagsmand underkaster dernæst de Væder, som Andre foreslaae, sin Kritik, og naaar han ved en saadan Underfølgelse kommer til det Resultat, at der kun er ringe Udsigt til, at disse Væder ville forrente sig, saa siger den ærede Rigsdagsmand: Altsaa foreslaaer jeg Gudenaalintien! Man er da i en spændt Forventning om, hvad der nu vil følge, idet Alle vente en Efterviisning af, at den ærede Rigsdagsmands Linie frembyder gunstigere Betingelser end de Linier, han tidligere kritiserede og viste, umuligt kunde betale sig. Saaledes htrede den ærede Rigsdagsmand ved Sagens anden Behandling, hvor han gik videre ind paa Sagen, at der ved Kysten ligger de og de Byer, men, sagde han, det er smaa Byer allesammen; han viste dernæst, at deres Kornudførsel ikke var meget betydelig, han talte dernæst om det tredje Punkt, der kunde medføre gunstige Betingelser for et Jernbaneanlæg, nemlig Fabriker; dem er der heller ingen af, sagde han, og altsaa foreslaaer jeg, at vi forlade Østfyften og gaae ind i Gudenaabalen. Men nu ventede vistnok de ærede Medlemmer tilligemed mig at faae at høre, hvilke store Byer der laae der, hvilken Kornudførsel der var fra Gudenaabalen, hvilke mærkverdige Fabriker, som beskæftige en Mængde Menneſter, der laae i Gudenaabalen; men det fik vi ikke at vide; det var et Hul i Argumentationen, som jeg vil tillade mig at hende den ærede Rigsdagsmands Opmærksomhed paa (A. Hage: Mange Tak!). Den Tanke, der har ledet til den Retning, som nu er vedtaget i Lovudkastet ved anden Behandling, er jo meget ofte kommet frem her i Salen under tidligere Forhandlinger angaaende Jernbanefagen, og den

var, som vi vide, i Korthed denne: Det, der ligger vægt paa, er at skaffe Sylland Udførsel for sine Producter; paa Syllands Østfyft stjaerer sig dybe Bugter langt ind i Landet; for Enden af disse Bugter ligger der Kjøbstæder; det Terrain, som slutter sig om disse Kjøbstæder, har en beqvem Affætning for sine Producter, lad os nu hjælpe det Indre af Landet til at faae det Samme ved at bringe Jernbaneforbindelser inde fra Landet ud til disse Udførselssteder; derved deeleagiggjøre vi det Indre af Sylland i en lettere Forbindelse med Kysten. Man foreslog da, at der skulde lægges en Bane inde i Landet med mange Sidebaner ud til Kysten. Smidler tid indsaae man efterhaanden, at et saadant Jernbanesystem vilde ved Driften frembyde saa store Vanskeligheder og medføre saa store Bekostninger, at man er kommet bort derfra; man har slaet den ene Green, der fra Hovedbanen skulde gaae ud til Kysten, af efter den anden, og det er blevet den ærede Rigsdagsmand forbeholdt at tage den sidste bort. Medens man altsaa argumenterede for, at vi skulde have Baner inde fra Landet, som førte Producterne til Østfystens Havne, have vi nu faaet ikke en eneste Sidebane, men derimod en Bane paa langs inde i Landet med en meget slet Forbindelse med Kysten; det vilde de Herre see, dersom de ville tage Kortet for sig og betragte den Bane, som er vedtaget ved 2den Behandling. De to Stæder, der omtrent ligger midt ud for denne Bane, ere Veile og Horsens; den ene By ligger fra Banen omtrent $1\frac{1}{2}$ Mill, og den anden $1\frac{1}{4}$ — saadidt jeg har kunnet maale mig dertil paa Kortet, vilde Afstandene omtrent være saadanne — altsaa, fra Eggen udenfor den ene By har man $1\frac{1}{2}$ Mill til Kjøbstaden fra Banen, og til den anden lidt længere.